

VÄSTERLEDS

NR 2 2016

FÖRSAMLINGSTIDNING

CECILIA IBANEZ:

Här finns det en kemi
mellan kyrkan och mig

TEMA: HELIGA RUM

LAVASTEN FRÅN ISLAND • En plats där Guds röst hörs
Musik i sommarkväll • **KONFIRMATION** • Eldsjälen Margit

Där vi berörs av livet anar vi heligheten

I detta nummer är temat Heliga rum. Du kan läsa och fundera över var du har dina heliga rum.

Varje liv är heligt. Varje liv gränsar hela tiden mot en dimension av tillvaron som vi benämner Gud, Skaparen, Livgivaren. Vi känner det ibland i solnedgången över ett stilla hav, i en lummig grön skog, vid en nyfödd bebis spjålsång. Där vi berörs av livet anar vi heligheten.

Upplevelsen av helighet hänger ihop med stillhet, livet hinner komma ikapp oss och vi är närvarande i stunden. Kan det vara så att det finns ett rum i vårt inre där vi möter det heliga om vi bara är närvarande där i det rummet?

Det finns ett uttryck som beskriver oss när vi är på topp, det är uttrycket att vara ”i sitt esse”. Det betyder att vi är i vårt varande, (av latinets esse = vara). Vara närvarande i sig själv är nyckeln till välbefinnande och till upplevelsen av att vara hos sig själv i det heliga rum där helighet också är i oss.

Gud presenterar sig i bibeln med det märkliga namnet ”Jag är”. Det betyder ”jag är den som är” och ”den som låter allt vara till”. Grunden för allt som finns är närvaron i Gud som är allt livs källa. Så blir varje livsform en påminnelse om just livets helighet. Livet är ett

heligt rum i sig själv. Det bärs upp av Guds närvaro.

Är ditt heliga rum inom dig? Är ditt heliga rum stjärnvalvet och vintergatans oändlighet över ditt huvud en klar natt, eller är det i mötet med livets början och dess slut som du upplever heligt rum? I detta nummer av vår församlingstidning får du läsa om fler heliga rum och kanske har du en egen berättelse inom dig om ditt allra mest personliga heliga rum. Vårda det ömt, för ditt liv är heligt.

Peter Träisk
Kyrkoherde



VÄSTERLEDS FÖRSAMLINGSTIDNING • NR 2 2016

Tidningen är en gruppårsändelse och delas ut via Posten till samtliga hushåll i församlingen.

Ansvarig utgivare: Peter Träisk, peter.traisk@svenskakyrkan.se

Redaktör och grafisk form: Henrik Betnér, henrik.betner@svenskakyrkan.se

Redaktion: Henrik Betnér, Peter Träisk, Anita Elweskiöld.

Tryck: åtta45 tryckeri, upplaga 13 000 ex. Svanenmärkt.

Foto: Om inget annat anges Västerleds församling och Svenska kyrkan/IKON. **Omslagsbild:** Henrik Betnér

Svenska kyrkan 
VÄSTERLEDS FÖRSAMLING

Ur innehållet

- 4. Aktuellt
- 6. Var ligger de heliga rummen?
- 12. Konfirmation 2016–2017
- 13. En plats där Guds röst hörs
- 14. Musik i sommarkväll
- 16. Eldsjäl: Margit Wager



DOP • KONFIRMATION VIGSEL • BEGRAVNING

Livet rymmer glädje och sorg, hopp och förtvivlan, tro och tvivel. Att markera förändring, glädje eller tacksamhet genom riter är viktigt för oss som individer och som kyrka. Högtider som dop, konfirmation, vigsel och begravning hjälper oss att förstå förändring i våra liv, och är synliga tecken på att Gud är del i varje människas liv. Vill du bli medlem, boka dop, vigsel eller begravning, ring 08-445 96 10.

För information om konfirmation ring

Klara Gustafsson 08-445 96 34.

FÖRSAMLINGSEXPEDITION

Adress: Västerleds församling, Box 14003, 167 14 Bromma

Besöksadress: Vidängsvägen 11, Alvik

Tfn: 08-445 96 10.

Expeditionen öppen måndag – fredag 9–11.30 och 13–15.

E-post: vasterled.forsamling@svenskakyrkan.se

Webbplats: svenskakyrkan.se/vasterled

KYRKOR

Västerledskyrkan Västerleds kyrkväg 7 i Äppelviken

S:ta Birgitta kyrka Nockeby kyrkväg 47 i Nockeby

S:t Ansgars kyrka Vidängsvägen 11 i Alvik



bibelord

Detta hus som du byggt har jag gjort till en helig plats, som jag ska göra till hemvist för mitt namn för evigt.

1 Kung 9:3

aktuellt

I detta nummer har vi talat med människor om heliga rum. Ordet helig är ett gammalt ord och förknippas mest med religion och säger man heligt rum så tänker många direkt på en kyrka. Därför har vi mest talat med församlingsmedlemmar som är engagerade frivilliga i våra kyrkor, för att få veta vad kyrkorna betyder för dem.

Men varje människa har ju egna platser som betyder något särskilt och det är inte bara kyrkor som är heliga rum, inte ens för den som är troende. Hoppas du som läser har ett eller flera heliga rum i ditt liv. Kanske delar du något av dem med någon i detta nummer av församlingstidningen!



Efter sommaren

Visst kan det kännas en smula underligt att redan nu tänka på vad som händer när sommaren tar slut, men det kan vara värt att redan nu notera att vår upptakts-högmässa för hösten äger rum den 4 september i Västerledskyrkan. En gemensam upptakt för församlingens körer, kyrkvårdar, ideella, arbetslag, ledarutbildningen, m fl.

Efter högmässan kommer religionsvetaren David Thurffjell att föreläsa om sin forskning kring sekularisering och vår tids tro. Det blir aktiviteter för barn och servering av lättare lunch, kaffe med kakbuffé.

För mer information se svenskakyrkan.se/vasterled

FOTO: OTTO KAISER



Georg Gulyás spelar gitarr i Västerledskyrkan 6 juli.

Sommarmusik i Västerledskyrkan

Sommar betyder onsdagskvällar med musik i Västerledskyrkan. Ett varierat musikprogram som erbjuder körsång och orgel såväl som jazz och filmmusik. Musik i sommarkväll innebär också servering på tertassen efter konserterna, så att man kan stanna kvar och ta en kopp kaffe efteråt och låta musikupplevelsen sjunka in under samtal och gemenskap vid kyrkan i Äppelviken.

Även Bromma församling erbjuder musikprogram under sommaren. I Bromma kyrka blir det musikkvällar på torsdagar kl 19.30.

Fullständigt program för musik i sommarkväll hittar du på sidorna 14 och 15.

Sommarcafé

Många av våra aktiviteter gör uppehåll över sommaren, men Café Ansgar i församlingshusets övre våning i Alvik fortsätter hålla öppet varje onsdag kl 13–15. Som vanligt delar vi gemenskapen med andakt, en kopp kaffe, smörgås och kaka. Titta in en kort stund eller stanna hela tiden. Välkommen!





S:t Ansgars kyrka.

Är kyrkor heliga rum?

En kyrkobyggnad kan vara som en vän. Man umgås intensivt under långa perioder, men kan periodvis också vara ifrån varandra mycket, för att ändå kunna ta upp kontakten där man slutade senast, när man ses igen.

Något som skiljer kyrkor från andra byggnader är att de inte förändras så mycket över tid. Det är lätt att känna igen sig, även om det gått lång tid sedan man senast gick in genom kyrkporten. De klassiska kristna symbolerna liknar också varandra från kyrka till kyrka och det gemensamma formspråket gör att man kan känna igen sig var i världen man än besöker en kyrka.

Ändå fastnar vi ofta för en eller ett par speciella kyrkor där vi trivs bäst och känner oss närmare Gud. Sällan pratar vi om vad som gör att en fysisk plats blir extra viktig för oss, kanske mest för att det kan vara svårt att sätta ord på det. Ibland handlar det

om händelser vi upplevt där. I en kyrka kan det handla om livets högtider, kyrkan rymmer ju hela livets särskilda händelser; dop, begravningar, vigslar, konfirmationer. Men i en kyrka gör vi också strängt personliga upplevelser när vi deltar i gudstjänsterna, tänder ljus på väg hem från jobbet eller bara sitter en stund i stillhet.

Ordet "helig" använder vi oftast i tydligt religiösa betydelser, för att beskriva saker och fenomen som anses stå i nära förbindelse med det gudomliga. Ordet kommer från fornsvenskan, där den hade betydelsen okränkbar, fridlyst, som ej får skadas.

I våra dagar har det heliga blivit mer personligt och vilka platser och saker vi laddar med helighet kan skilja sig ganska mycket mellan oss. Ändå tänker väldigt många fortfarande på en kyrka när man börjar tala om heliga rum.

Tre tycker till

Har du något heligt rum?

JENNIE LÖFGREN:

Jag kommer från Skövde och det första jag tänker på är Norra Kyrketorps kyrka i Skultorp. Där är både jag och sonen Isak döpta.



EWA SUNDSTRÖM-BOO:

Naturen, vid vatten. Oftast tyst, lugnt och stilla.



JENNY TJELLANDER:

Måndagar på öppna förskolan här i Nockeby. Det vill jag inte missa, det är jätteviktigt för mig. En bra plats med bra människor!



Stark fasteinsamling för allas rätt till mat!

Många var med och bidrog till insamlingen för Mathjälpen – allas rätt till mat, under fastekampanjen. Totalt har vi i Västerleds församling fått in 106 926 kr till Svenska kyrkans internationella arbete! Bakom den summan ligger inte bara gåvor i form av pengar, utan också väldigt mycket frivilligt arbete och starka ideella insatser. Många församlingsbor har lagt ned tid och kraft på att göra fastekampanjen till något betydelsefullt för oss. Du kan läsa om Svenska Kyrkans internationella arbete på webben: <https://www.svenskakyrkan.se/svenskakyrkans-internationellaarbete>

Var ligger de h

Kyrkan är inte alltid det självklara svaret när man väljer platser som är heliga. Och även om kyrkan är svaret, så är det ibland så att frågan betyder olika saker för dem som svarar... På följande sidor får människor som på olika sätt är engagerade i kyrkor beskriva sina heliga rum. Känner du igen dig i någon av dem?

– Många skulle säga att kyrkan är vacker, att det är en vacker byggnad. Men det är svårt att beskriva med ord hur många känslor som väcks här. Man kommer hem, man känner ro.

När gudstjänstvärden Cecilia Ibanez talar om Västerledskyrkan märks det att den har en speciell betydelse för henne.

– Här finns det en kemi mellan kyrkan och mig. Den ger mig den miljö jag behöver för att hitta inom mig. Det är som när man hittar en människa man kan tala med. Det finns många fina människor, men det är inte med alla som man kan ha djupare samtal.

Cecilia upptäckte Västerledskyrkan när hennes yngsta barn började sjunga i kyrkans kör. Hon skjutsade dottern till körövningarna och satt och lyssnade på övningarna. När även hennes äldsta barn kom med i en konfirmandgrupp kom Cecilia allt oftare till kyrkan. Hon blev allt mer hemma där och en präst frågade henne om hon ville bli gudstjänstvärd.

– Lotta frågade mig om jag inte ville hjälpa till innan gudstjänsterna och förbereda lite med tankar och idéer.



Cecilia Ibanez.

eliga rummen?

TEXT & FOTO: HENRIK BETNÉR

”

**Jag behöver komma till havet.
För mig är havet som Gud.**

Och just då hände något väldigt starkt och svårt i mitt liv. Då fanns Lotta där för mig. Och – det är svårt att förklara det här – den här kyrkan fanns där för mig.

Västerledskyrkan har blivit en av Cecilias viktiga platser i livet. Hon beskriver den som en plats där hon fyller på när hon behöver styrka.

– Här får man vara, här får man gråta, här får man träffa folk. Folk som man inte träffar varje dag. De vet kanske inte så mycket om mitt liv, möter mig bara här, men de bryr sig om mig ändå. Det spelar ingen roll vad jag gör på vardagar, om jag är chef eller vaktmästare, de ser bara att jag är människan Cecilia, som behöver stöd.

Begreppet kyrka handlar egentligen i första hand om människorna som utgör den kristna gemenskapen. Inte om särskilda byggnader. Det är tydligt att det är betydelsefullt för Cecilia:

– Det är också en annan styrka, att komma till människor som ser dig utanför kostymen man bär, som ser lite djupare. Man känner sig välkommen, man känner sig sedd. Jag brukar dela ut psalmböcker och hälsa välkommen till gudstjänstbesökare. Det är som om du kom hem till mig, jag välkomnar dig vid dörren och säger ”kul att du är här”. Det är på samma sätt i kyrkan: Du är välkommen hit, kul att du är här!

Cecilia kommer från Equador, som hon beskriver som ett land med fantastiska stränder. När hon var gravid med sitt andra barn drabbades hon av stark saknad efter stränderna och vattnet. De bodde i England då och maken måste köra henne en och en halv timmes bilväg till havet.

– Jag behöver komma till havet. För mig är havet som Gud. Jag är som en liten skål med vatten. Det är samma vatten, men jag är inte i havet ännu. Jag kommer dit någon gång, hoppas jag.

Havet som en heligt rum delar Cecilia med många, men där handlar det om något enskilt och personligt. När hon talar om kyrkan och gudstjänsterna beskriver hon att det finns en speciell energi när vi möts många tillsammans i tro.

– Det finns stunder när man känner i luften att det händer. Jag känner det starkt under vissa psalmer, de lyfter kraften, tar fram vissa känslor. Ibland när musikern spelar postludiet efter högmässan, då känner jag det också. Det går inte att fotografera eller spela in, men kunde man måla det, beskriva det i konst, skulle det vara ett starkt ljus på oss allihop här inne, för det är så mycket energi, glädje och känslor. Det är inte att Gud kommer närmare oss – Gud är alltid där – det är vi som tillåter oss att komma närmare Gud. När vi släpper alla vanliga tankar om vad vi ska äta till middag, om att köpa nya skor till barnen - när vi upplever nuet, så upplever vi varför vi är här.

– En del brukar säga att hus är väl lika, "alla hus har väl fyra hörn", men det som är mellan hörnen skiljer sig rätt mycket. Det är en annan miljö man går in i, när man jobbar med en kyrka. Man måste ha respekt för det. Det är inte vilket hus som helst.

Åke Sandin är projektledare och har varit med vid ombyggnationer av många kyrkor runt om i Stockholm, däribland Storkyrkan och Västerledskyrkan. Åke vet att man måste gå varsamt fram när man arbetar med en kyrka. Innan man sätter igång måste man göra en riskanalys och avgöra vad som är ömtåligt i byggnaden. Så var det när man skulle göra sprängningsarbeten utanför Västerledskyrkan.

– Då hade vi en konservator som granskade kormålningen i kyrkan och kom med krav på vilka svängningar man fick spränga med för att inte skada något. Så vi använde tryckluft för att spräcka berget i stället för att spränga, för då får man inte några svängningar.

Arbeten i kyrkor innebär krav från många olika håll. Beroende på byggnadens ålder och kulturklassning kan man behöva kontakta Länsstyrelsen, Riksantikvarieämbetet, Länsmuseet och stiftsantikvarie. Konservatorer kopplas ofta in och det beror på att en gammal kyrka förväntas se ut "som sin ålder" även efter en renovering.

– En gammal väggmålning får ju inte se nymålad ut, då har man misslyckats. Man ska nästan ha lite halvsjaskig färg och bättra i målningen så att det inte syns att man varit där och gjort någonting. Även om man inte renoverar utan bara rengör så ska det ju ändå inte bli nytt, det ska ju fortfarande se ut som det skulle ha gjort efter de hundratals år som gått. Det är väldigt viktigt.

När jag ber Åke tänka på ett heligt rum för honom säger han att han tänker på fler än en plats:

– Det är nog kyrkor över huvud taget. När jag är ute och reser är jag ofta inne i kyrkor. Min fru tycker också om det, så våra barn blev tokiga på oss för det där.

Men det handlar inte enbart om själva byggnaden. Åke menar att det handlar om mer än så:

– Det är inte bara kyrkan som ger den där särskilda känslan, det är också folket i kyrkan. Jag har haft mycket kontakt med präster och jag tycker att de har en syn på livet som är rätt behaglig. Och ofta är det ju prästen som präglar kyrkan.



Åke Sandin.

”

Ofta är det ju prästen som präglar kyrkan.

– Kyrkan är en tillflyktsort. Till exempel minns jag att efter tsunamin i Thailand 2004 gick jag hit och tände ljus och satt här. Organisten spelade väldigt vackert och jag gick fram och tackade honom. Då sade han att han lika gärna kunde vara här som att öva hemma. Det blev så välkomnande.

När Agneta Österman-Wallin talar om S:ta Birgitta kyrka finns en märkbar värme i hennes röst. Hon har varit kyrkvård här i över tio år och hennes tre barn är döpta här. Hon berättar mer än gärna om den starka gemenskapen mellan kyrk- och gudstjänstvärdarna som hjälps åt för att skapa ett levande gudstjänstliv i S:ta Birgitta i Nockeby.

– Man vill att så många som möjligt ska känna sig delaktiga i gudstjänsten. När det är konfirmander här så kan de hjälpa till och ta upp kollekt och läsa texter. Är det barn gudstjänst så får barnen hjälpa till. Det är bra att man bjuder in folk att vara delaktiga.

Det är inte bara gudstjänsten som betyder mycket för Agneta, även kyrkkaffet är något speciellt. Det är kyrkvårdarna som serverar.

– Det kom vi igång med tack vare Astrid Olsson, som gick bort nu i våras. Hon bakade bullar och kakor till varje gudstjänst och hon bakade med smör och kärlek. När hon sen inte orkade längre började vi köpa kaffebröd i stället, men vi har hållit fast vid traditionen med serveringen efter gudstjänsten.

Själva kyrkobyggnaden har många detaljer som berör henne.

– Flera gånger när jag varit ute och rest och ser korset på taket till S:ta Birgitta hälsa mig välkommen, så känns det väldigt starkt. Det är skönt med mosaikfönstren med symbolerna och fönstret ovanför kyrkporten, med den heliga familjen, tycker jag också är så välkomnande. Titta på den där kronan, den är fantastiskt vacker!

”

Jag är en liten del av något som är oändligt mycket större.

Trots sitt stora engagemang i S:ta Birgitta kyrka hinner Agneta även besöka S:t Ansgars kyrka, som hon tycker känns mer intim, eftersom den är mindre än de andra två kyrkorna i Västerleds församling. Onsdagsmässan tycker hon är väldigt fin att gå på.

Agneta berättar också om ett heligt rum hon har hemma:

– Där har jag några ikoner med Maria och Jesusbarnet. Bredvid har jag ett kort på mina barn, två små ljus framför och en lavasten från Island. Den där lavastenen innehåller så mycket kraft och näring och lavan gör ju så att hela Island blommar under ett fåtal sommarmånader. Det är väl så jag tänker mig Guds kraft, att den finns i det svarta, men att den blommar ut.



Agneta Österman-Wallin.



Maria Markou.

”

I min egen kyrka, den grekiska kyrkan, känner jag mer respekt än på andra platser.

– Jag tror kyrkan är mer speciell än andra platser för dem som kommer hit. Man kommer hit och ber, för att komma nära Gud.

För Maria Markou skulle det vara lätt att förenkla upplevelsen av kyrkor, eftersom hon städar i Västerledskyrkan i nästan tretton år. I en kyrka blir det ju trots allt smutsigt, precis som på andra platser. Småbarn kräks, folk spiller, en väldig massa skor går in över golven. Maria städar här, precis som man gör annars. Men olika kyrkor ger förstås olika intryck.

– I min egen kyrka, den grekiska kyrkan, känner jag mer respekt än på andra platser. Vi har många ikoner i vår kyrka, här i Sverige är det inte så många bilder i kyrkan. Men Västerledskyrkan är fin. Den är gammal och den har den stora kormålningen.

När man arbetar på egen hand i en kyrka, kan det ibland vara svårt att känna heligheten, berättar Maria, särskilt under den mörka delen av året.

– Det är lite otäckt på vintern, när man är ensam här och städar. Jag kommer hit halv åtta på morgonen, det är mörkt och blåser. Och för att kunna tända i kyrkan måste man ta sig till rätt sida, där lysknapparna sitter. Jag vet flera som jobbat i församlingen som inte alls ville vara ensamma här inne. Den som inte varit i en mörk, tom kyrka kan inte förstå hur det känns att vara alldeles ensam där.

I den grekisk-ortodoxa kyrkan känner hon glädje och gemenskap, även om hon beskriver den som stramare än Svenska kyrkan, med fler regler. Men kyrkan är full varje söndag och Maria beskriver för mig hur man hjälps åt där.

– I Grekland säger vi ”den ena handen tvättar den andra och båda två tvättar ansiktet.” Det betyder att vi måste hjälpa varandra. Så jag räknar inte ut om jag gör mer än du. Jag hjälper om jag kan.



Nils Holmberg.

– Det finns bara en enda kyrka som jag tyckt var obehaglig och det är en kyrka i Wien som nästan ser ut som ett skelett.

Nils Holmberg är kyrkvård i S:ta Birgitta kyrka och går gärna in i alla kyrkor han hittar och den fascinationen för kyrkor har alltså hittills bara blivit stävjad i Österrike. Han har en mycket lång relation till kyrkan i Nockeby.

– Jag minns mycket väl när S:ta Birgitta kyrka invigdes andra advent

1962. Jag och min äldre bror var här med våra föräldrar då.

Men det handlar inte bara om historia. Det handlar om hans egna upplevelse i kyrkan.

– Jag tycker att själva insidan är fascinerande, den är intressant på många sätt. De fyra fönstren med jord, luft, eld och vatten känns sköna på något sätt, jag vet inte varför. Det behöver inte alltid vara så konkreta bilder. Men fönstret alldeles ovanför kyrkporten är ju mycket konkret. Och det känns bra med den heliga familjen där, för vi

har ju väldigt många barn gudstjänster. Det är skönt att man kan sitta bakom altaret också. Förr brukade vi sitta där i ”lillkyrkan” vid helgsmålsbön.

Som så många andra vänder sig Nils gärna utanför kyrkans portar när han vill uppleva en annan plats som kan ge känslan av helighet.

– Jag tycker faktiskt att naturen kan kännas som ett heligt rum. Jag har suttit på en bänk vid Judarnsjön och läst Lukasevangeliet. Speciellt i vårtid så känns naturen som ett heligt rum för mig.



Febe Hernvald.

– Redan som liten kände jag den här djupa äkta barnatron. Det var inget som klistrades på mig, det bara kändes att det var äkta och det är någonting som har följt mig genom alla år.

Febe Hernvald är kyrkvård i S:ta Birgitta kyrka och använder gärna ordet helighet för att beskriva vad hon känner när hon kommer in i kyrkan och får sätta sig ner på en gudstjänst.

– Det känns så gott när man kommer in, att mötas av denna ljuvliga gudsnärvaro. När prästen Anita sjunger litanian och Carina samlar alla sina små och stora körer upplever jag en underbar helighet.

Förbönen och nattvarden är mycket viktiga för Febe. Men hon har också ett heligt rum hemma, en rutin som ger henne mycket.

– Varje morgon hemma i köket efter frukosten, får jag öppna min bibel och läsa Guds ord. En påfyllning, det behöver vi alla varje dag, bara få tala med far i himlen om allt. Min dagliga bön är utifrån Efesierbrevet 3:16–17.



KONFIRMAND

i Västerled

Maija och Lars Frösslund

FÖRÄLDRAR TILL MÅRTEN & MOLLY

Molly konfirmerades i Gransnäsguppen 2014 och Mårten är med i Assisgruppen som konfirmeras i augusti 2016.

–Lägret betydde mycket för Molly. Hon var förväntansfull när hon åkte dit och kom hem med nya vänner, nya intryck, mycket att dela och hon var jättestolt. Det var en helt annan flicka som kom hem, hon var väldigt lugn.

–De öppnar sig för varandra och ser att alla har sina svårigheter, berättar Lars. Man kan mötas i någonting, trots att man kommer med olika saker. Bokstavskombinationer, kronisk sjukdom, familjeproblem, instagramkris – alla har sitt! Och det är kul att följa med dem genom hela kyrkoåret och ett läger och till slut konfirmation – och då är det en helt ny unge som kommer ut på andra sidan!

–Personalen här är superduktiga på att ta hand om oss föräldrar, men framför allt konfirmanderna, tycker Maija. De har respekt för ungdomarna.

–Det är en sådan lyhördhet och nyfikenhet hos prästerna, pedagogerna och musikgänget, fortsätter Lars. Man utgår från ungdomarna och det som betyder något för dem. Jag tycker att det är viktigt att även som förälder se konfirmationen ur deras perspektiv och förstå att det handlar om så mycket mer än kyrkans ritualer och gudstjänster. Det handlar om personlig utveckling och det som är viktigt här och nu för tonåringar.

–Våga låta konfirmandtiden ta plats i deras liv, avslutar Maija. Välj inte bort det här för era barn! Det är en kort tid, men den ger så mycket.



**Vi gjorde så mycket
härliga saker!**

Konfirmand i Västerled

I höst startar sju konfirmandgrupper i Västerleds församling. Assisi i Italien, Gransnäs i Småland, Londonweekend, AlCúdia på Mallorca eller Trysil i Norge – det finns många möjligheter till stora upplevelser. Två av alternativen är kostnadsfria. Övriga innebär en kostnad. Möjlighet finns att få avgiften subventionerad.

Att fundera över livets stora frågor, kärleken, meningen, döden och Guds existens är något som är viktigt hela livet, men kanske funderar man extra mycket just under tonåren. För att vilja konfirmeras måste du inte vara döpt eller veta vad du tror och inte tror, du är välkommen att bara vara nyfiken! Läs mer och anmäl dig på svenskakyrkan.se/vasterled

Elsa Brinck

KONFIRMAND ASSISI

Varför valde du att konfirmeras?

För mig var det en självklarhet! Som en milstolpe. Mina kusiner har konfirmerats och det verkade så roligt, så jag hade tänkt på det i flera år.

Vad tyckte du om lägret?

Det var jätte-jätteroligt! Det bästa på sommaren! Alla blev så tajta med varandra och vi byggde nära relationer.

Hur har du förändrats under konfirmandtiden?

Jag har växt jättemycket som människa, fått bättre självförtroende och självkänsla. Jag har blivit mer öppen för andra människor och deras tankar, alla ens fördomar har försvunnit.



En plats där Guds röst hörs



För mig är naturen ett heligt rum. I skogsbacken där marken täcks av vitsippor eller där grannarna omfamnar, där känner jag Guds närvaro. Jag är uppvuxen i Bergslagen och van att vara ute i skogen, så därför känner jag frid där. Jag tror också att många säkert skulle säga att de känner Guds närhet när de står och tittar ut över ett hav. ”Han för mig i vall på gröna ängar, han låter mig vila vid lugna vatten.” (Ps 23:2)



Det är heligt när samtalet mellan människa och Gud flyter. Miljön runt omkring oss kan skapa förutsättningar för det. På vilken plats mötet med Gud blir levande är olika för oss. Mötet med Gud sker med alla våra sinnen. Oavsett om vi tänker oss Gud som någon som finns inom oss eller någon som överskrider varje gräns vi kan föreställa oss, så är omgivningen till hjälp för oss i mötet och samtalet.

Det heliga rummet är en plats där Guds röst hörs – du är önskad, älskad och sedd. Här finns tillit, hopp och livsmod. Många tänker sig kyrkorummet som ett heligt rum. I kyrkorummet och i

gudstjänsten finns ett rikt språk för våra olika sinnen. Det öppnar dörrar till möte och samtal med Gud, rummets akustik och musik, bröd och vin i nattvarden, ljusständning, texterna, bönen och de olika symbolerna.

Du och jag är en del av Guds skapelse. Det finns något som är heligt och okränkbart i varje människa. Inom var och en av oss finns ett heligt rum som är värt respekt av andra och mig själv. Inom oss, i djupet av hjärtat bor Guds ande. Thomas Tranströmers dikt, Romanska bågar beskriver det som valv bakom valv. ”... En ängel utan ansikte omfamnade mig och viskade genom hela kroppen: Skäms inte för att du är människa, var stolt! Inom dig öppnar sig valv bakom valv oändligt...”



ANNA HÖÖK
Församlingspedagog
i Västerleds församling



Musik i

Välkommen att njuta av ett brett och varierat musikaliskt utbud.
Fri entré.

VÄSTERLEDSKYRKAN, ÄPPELVIKEN • ONSDAGAR KL 19.30

Västerleds kyrkväg 7, Bromma.
Efter konserterna serveras kaffe på terrassen.



15 JUNI Nu är kommen den lyckliga tid

Körmusik av Stenhammar, Fougstedt, Rossini, Nystedt, Eriksson m fl. Västerleds kammarkör, dirigent och piano Fredrik Zander.

22 JUNI Celtic poem - Musik av brittiska och franska tonsättare

Eva Maria Hux cello och Fredrik Zander piano/orgel framför atmosfärisk och inlevelsefull musik från båda sidor om den Engelska kanalen av bl.a. Boëllmann, Britten, Elgar, Bantock och Holst.

29 JUNI Glatt – Stilla – Färgsprakande

Sommarorgelkonsert med musik av Saint-Saëns, Bach, Reger, Widor m fl. Fredrik Zander, orgel.

6 JULI Images – gitarrkonsert

Georg Gulyás spelar impressionistisk gitarrmusik av H Villa-Lobos, Manuel de Falla och Antonio José, samt intryck från några av filmhistoriens största klassiker.

13 JULI Klingande friskvård

Konsert i duo-tappning på kontrabas, violin och sång med inlagda dikter av Bo Setterlind. Musik av Almkvist, Saint-Saëns, Händel, Andersson-Ulvaeus m fl. Duo Francett: Susanne Francett sång och violin, Eric Francett kontrabas.

20 JULI Skuggor och dagar

1600-talets musikaliska palett klingar åter på dåtidens instrument med Trio Cima Rosa: Nanna Malmros violin, Bernt Malmros violin/viola, Magnus Malmros violoncell.

27 JULI Fine together

Musik ur Jan Johanssons och Lars Gullins musikskatt. Folkmusik blandat med jazz. Martin Sjöstedt piano och kontrabas, Fredrik Lindborg barytonsaxofon, klarinett och basklarinet.

24 AUGUSTI

Kyrkomusikernas sommarkvällskonsert

Sensommarkonsert med församlingens kyrkomusiker Sara Wager, Carina Olofson, Magnus Bergman och Fredrik Zander.



sommarkväll

Musikutbud i Bromma och Västerleds församlingar.

BROMMA KYRKA • TORSDAGAR KL 19.30

Gliavägen 100, Bromma

30 JUNI Jazz i sommarkväll

Lovisa Lindkvist sång, Jan Allan trumpet, Hans Backenroth bas, Mikael Skoglund piano.

Tonsättare: M. Legrand, B Bacharach.

7 JULI Solorecital

Minimalism, maximalism och magnifika barockmästare. Per Gross blockflöjter.

Tonsättare: J van Eyck, Hans-Martin Linde, anonym

14 JULI Musik i alla väder

Romeo Kaufeldt violin Adrian Kaufeldt cello, Ossian Kaufeldt viola, Kristina Kaufeldt flöjt.

Tonsättare: H Villa Lobos, J Sibelius, W A Mozart.

21 JULI Klingande friskvård

Duo Francett: Susanne Francett sång/violin, Eric Francett kontrabas.

Tonsättare: H Alfvén, G Gershwin, R Glière.

28 JULI Klassiska klanger & ljuva låtar

Erik Sunnerstam flöjt, Lotta van den Poel klarinett, Sara Aronson valthorn.

Tonsättare: W. A. Mozart, J H Roman, U Neumann.

4 AUGUSTI

Passion för barock och andra heta känslor

Duetter och arior för tre och en cembalo, Viveca Axell Hedén sopran, Ulrika Skarby mezzosopran, Kerstin Baldwin Sterner cembalo.

Tonsättare: G F Händel, L Bernstein, J Ofenbach.

11 AUGUSTI

Musik utan gränser – på vårt sätt

Trio con Brio, Carina Cederwall flöjt, Jan Holmgren oboe/engelskt horn, Stig Andersson piano. **Tonsättare:** A Khachaturian, L-E Larsson, D Ellington.

18 AUGUSTI

Saxofonkvartetten Rollin' Phones 30 år

Tove Nylund, Edith Bakker, Kristin Uglar, Neta Norén. **Tonsättare:** C Debussy, L Bernstein, M Råberg.

25 AUGUSTI

Tokyo & Stockholm till London

Mao Ekenäs sopran, Håkan Ekenäs baryton, Anne-Marie Bodén piano/orgel.

Tonsättare: W Stenhammar, R V Williams, Nakata.



18 AUGUSTI



Eldsjäl
MARGIT WAGER

”

**Jag känner mig väldigt
accepterad här.**

Varje fredagsmorgon klockan åtta ringer klockan in till mässa i S:t Ansgars kyrka. Så snart den första psalmen ska sjungas slås jag av hur sparsamt musikern använder orgeln.



Hon spelar bara de första tonerna och sedan leder hon psalmsången a capella. För en ovan kyrkobe-sökare kan det verka underligt att sjunga psalmer-na utan ackompanjemang, men för Margit Wager är den egna rösten huvudinstrumentet.

– För länge sedan funderade jag på att sjunga opera och jag fick provsjunga efter att ha gått pri-vat sångutbildning ett tag. Operachefen tyckte att min röst låg riktigt och bra, men att jag behövde träna upp resonansen. För att kunna sjunga Wag-ner och Verdi måste ju rösten bära över ett stort orkesterdike. Att träna upp rösten kan ta ungefär tre år och det kan gå jättebra, men det kanske inte går alls. Jag ville hellre lägga tre år på en utbild-ning som jag kunde gå vidare på, så det blev uni-versitetet i stället. Men det betydde inte att jag slutade sjunga!

Sedan många år har Margit lett sången i S:t Ansgars kyrka på morgonmässorna på fredagar och medverkat vid Hoppets mässa på onsdagskvällar. Hennes engagemang i kyrkan och hennes sångröst har gjort att hon kunnat leda sången vid andakter, gudstjänster och mässor när det inte funnits musi-ker på plats. Med tiden har hon hjälpt till med allt

fler saker i församlingen.

– Jag har läst in en högskoleexamen i teologi och en tvåårig kurs på stiftet, så när det behövdes aka-demisk teologisk kompetens i ledargruppen för bi-belstudierna i S:ta Birgitta kyrka kunde jag gå in där. Eftersom det är veckomässa före studiecirkeln på tisdagar så är jag ofta med och hjälper till vid mässan där också.

Margits engagemang sträcker sig över många områden. I flera år var hon revisor i Västerleds för-samling och gudstjänstvärd i S:ta Birgitta kyrka. Numera är hon kyrkvärd, ledamot i kyrkofullmäk-tige och är med och representerar församlingen i Bromma ekumeniska råd. Därtill är hon med och genomför vardagsmässor i S:t Ansgars kyrka.

– Jag känner mig väldigt accepterad här. Det vik-tiga är att jag trivs med kyrkan och jag tycker om att förbereda och läsa på inför gudstjänster och an-dakter. Men jag måste ta det försiktigt, för det är inte alltid lätt att avsluta kyrkliga aktiviteter tvärt, utan det kan bli längre än jag planerat och blir det för mycket kan man bli stressad även som frivillig pensionär.